

YAŞASIN 15-16 HAZİRAN

BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ

Türkiyeli İşçiler, Arkadaşlar, Yoldaşlar...

1970
Bu yıl 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 7.yılı dönümüdür. Bundan 7 yıl önce, 15-16 Haziran 1970'de Türkiye işçi sınıfı komprador patronların ve ağaların yüreğine korku saldı. 15-16 Haziran 1970 Türkiye tarihinde o güne kadar görülmemiş büyük boyutlarda işçi direnişinin tarihidir.

15-16 Haziran öncesi Türkiye'de durum emperyalizmin uşağı yerli hakim sınıflarla/komprador patron ve ağalarla halk arasındaki çelişmenin uç noktasına çıktığı bir durumdu. Bütün halk sınıflarının kendiliğinden gelişen mücadelesi, 1960'ların ikinci yarısından bu yana büyük bir yükseliş içinde bulundu. Bütün halk sınıfları Amerikancı Demirel hükümetinin baskılarına karşı direniyordu. Bütün halk sınıfları içinden çıkılmaz ekonomik buhranın yükünü, her gün ertan hayat pahalılığı, ücretlerin dondurulması, tarım ürünleri taban fiyatlarının düşmesi, dolaylı vergilerin artması, ihtiyaç maddelerinin piyasadan çekilmesi ve şekline omuzlarında hissediyor ve buna karşı direniyordu. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı; ülkenin zenginliklerini yerli usakları aracılığı ile sömürün emperyalizme, özellikle de hakim emperyalist güç olan Amerikan emperyalizmine karşı direniyordu.

15-16 Haziran öncesinde her yerde işçilerin grev ve fabrika işgalleri, yoksul ve orta köylülerin toprak işgalleri patlıyordu.

Gençlerin, özellikle yüksek okul gençliğinin "demokratik Üniversite" şiarıyla başlattığı direniş hareketleri yüksek okul duvarlarını akademik talepler sınırını aşıyordu. "Kahrolsun emperyalizm/Yaşasın bağımsız demokratik Türkiye" şiarı yaygınlaşıyordu. Dar gelirli emurlar, örgütlenme ve grev hakkı talep ediyorlar, bu talepler uğruna direnişe geçiyorlardı.

Ezilen milliyetlerin, özellikle de kürk milletinin milli zulme karşı direnişi geliyordu. Hakim sınıflar halkın kendiliğinden gelişen devrimci mücadelesi karşısında ne yapacaklarını şaşırmış durumda idiler. Halkın yükselen mücadelesini bastırmak için çare, faşist terörün yoğunlaştırılması idi. Ama bu çare de onların amaçlarına ulaşmasına yetmiyordu. Faşist terörün yoğunlaşması, halkın nefretini daha da yoğunlaştırıyor. Mücadele her geçen gün daha militan bir niteliğe bürünüyor ve safları genişliyordu.

15-16 Haziran öncesi halkın kendiliğinden gelişen mücadelesi böyle bir gelişme içinde bulunurken; devrimin örgütlü güçleri zayıftı. "sol" içinde hakim olan akım, kah parlamenter-reformculuk, kah askeri darbecilik şekillerine bürünen modern revizyonizmdi.

Modern revizyonizme karşı gençlik içinde küçük burjuva anlamda aktifizmi savunun; ve özellikle parlamenterizmi savunun ve bu yüzden her türlü aktif eyleme karşı çıkan TIP'in pasifizmine karşı tepki olarak doğan maceracı bir akım geliyordu.

İşte 15-16 Haziran büyük işçi direnişi bu objektif ve subjektif şartlarda ortaya çıktı.

15-16 Haziran direnişinin ortaya çıkışı, Amerikan- ci faşist Demirel hükümetinin sendika kanununu değiştirmek istemesi üzerine çıktı. Demirel hükümeti getirdiği kanun tasarısı ile, yalnızca sarı sendika TÜRK-İŞ'e hayat hakkı tanıyor; işçilerin TÜRK-İŞ'in dışındaki sendikalarda örgütlenme imkânını pratikte yok ediyordu.

15-16 Haziran işçi direnişi, bu kanun tasarısına karşı, başını reformist, revizyonist DISK'in çektiği bir protesto hareketi olarak başladı. DISK yöneticileri, reformist ve revizyonist sendika ağaları, 15-16 Haziran direnişini dar sendikal-ekonomik talepler içinde hapsedmek istiyorlardı. Ama kendiliğinden gelişen işçi hareketi çok kısa bir süre içinde, sendika ağalarının çekmek istediği sınırları aştı. Gösteriler "Hükümet İstifa" "Demirel İstifa" "Bağımsız Türkiye" "Kahrolsun Emperyalizm" gibi açık siyasi talepler temelinde gelişti. İşçi hareketi, ne hakim sınıfların, ne de onların işçi sınıfı içindeki ajanları ve yoldaşları olan revizyonistlerin ve her türden oportunistlerin ummadığı boyutlara ulaştı. İki gün üst üste Türkiye çapında üretim durdu. İstanbul'da 100,000'in üzerinde işçi sokaklara döküldü.

15-16 Haziranda işçi sınıfı gücünü gösterdi. İşçiler sömürünün, zulmün üzerine yürüdüler. 15-16 Haziranda işçiler komprador patronların ve ağaların üzerine yürüdüler.

15-16 Haziranda işçiler, emperyalizmin, faşizmin her türlü gericiliğin üzerine yürüdüler. Hakim sınıflar 15-16 Haziranda işçilerin üzerine polisi, jandarayı orduyu saldılar. Silahsız göstericiler, faşist devletin baskıcı güçlerine karşı yigite direndi. İşçi sınıfı çatışmalarda üç şehit verdi. Yüzlerce işçi yaralandı.

15-16 Haziran büyük işçi direnişi hakim sınıflar tarafından kanla bastırıldı. 15-16 Haziran işçi direnişinin bastırılmasında, hakim sınıfların işçi sınıfı içindeki ajanları ve yordakçıları canla başla çalıştılar. DiSK yöneticileri, radyodan işçileri "Şanlı Türk Ordusuna Karşı Direnmeme" ye çağırdı. TİP yöneticileri bu büyük direnişe katılan devrimcilere ağız dolusu küfür etti. Her türden oportunistler, işçilere "işçi-ordu el ele" sloganı altında, komprador patron ağa devletin reklamını yaparak, yenilgide üzerine düşen haince görevi yerine getirdiler.

15-16 Haziran işçi direnişi gerek bu direnişe katılan işçiler için, gerek bütün halk için, gerekse komünistler için büyük bir okul oldu.

15-16 Haziran büyük işçi direnişine katılan, ve kendiliğinden gelişen bu harekete bilinçli bir yön vermeye çabalaayan Marksist- Leninistler bu hareketten şu dersleri çıkardılar:

İşçi hareketi, birinci olarak, devrimin şiddetle dayanacağını bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist, parlamentarist görüşlere ağır bir darbe indirdi.

İkinci olarak, işçi hareketi burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu hakim sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar sıkıyönetim makamlarıyla birlikte yüzlerce işçiyi işten atmışlardı, yüzlerce devrimci işçi ve aydın sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanıyordu. Bütün bunlar M. Reilly'nin, D. Avcıoğlu'nun ve H. Kivilcimli'nin cuntacı hayallerinin ve anti-marksist -leninist devlet ve ordu tahlillerinin saçmalığını ortaya çıkardı.

Üçüncüsü, 15-16 Haziran büyük işçi direnişi gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük burjuva akımlarına ağır bir darbe indirdi.

Dördüncüsü, 15-16 Haziran direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşmayacağını gösterdi. PDA kliginin belirsiz bir gelecekte şehirlerde genel ayaklanmayla iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi.

Beşincisi, 15-16 Haziran'dan sonra gelen ve üç ay süren sıkıyönetim en zor şartlarda dahi mücadele etmenin ancak gerçekten devrimci bir örgütlenmeyle, kanun dışı bir temel atarak ve çalışmalarını bu temel üzerinde inşa ederek mümkün olabileceğini gösterdi. Legaliteye bel bağlamanın revizyonist örgütlenmenin şiddetlenen sınıf mücadelesi şartlarında halkımıza zarar vermekten başka bir işe yaramayacağını gösterdi.

Altıncısı, 15-16 Haziran direnişi ülkemizde devrimin objektif şartlarının ne kadar olgunlaştığını somut bir delili oldu.

İşte 15-16 Haziran büyük işçi direnişinden bu dersleri çıkaran, yenilginin sebebinin yanlış siyasi çizgi örgütsüzlük olduğunu gören Marksist Leninistler, revizyonizme ve her türden oportünizme karşı mücadele içinde, tarihi görevlerini yerine getirecek, Türkiye işçi sınıfının öncü örgütünü, Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'i kurdular.

Bugün, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin yıl dönümünde görevimiz bu şanlı direnişten ders almak, örgütlenmek ve yılmadan mücadele etmektir.

İşçi sınıfımızın ve bütün halkın karşısındaki düşman güçlü görünmektedir, ama gerçekte bir koftur. Bugün güçlü görünen emperyalizm/Komprador kapitalizmi/Feodalizm, ökmekte olanıdır.

Bunlar işçi sınıfı önderliğinde verilecek, demokratik halk devrimiyle halk savaşı yoluyla yıkılacaktır.

15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ YOLUNDA İLERİ !

PARTİMİZ TKP/ML DE ÖRGÜTLENELİM !

KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNE KARŞI !

EMPERYALİZME VE SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI !

FAŞİZME VE SOSYAL FAŞİZME KARŞI !

SÖMÜRÜYE VE BASKIYA KARŞI !

MİLLİ ZULME KARŞI !

HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNE KATILALIM !

KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ

HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ !

YAŞASIN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST

YAŞASIN PARTİMİZ ÖNDERLİĞİNDE TIKKO SAVASÇILARI !

YAŞASIN YÜCE MARKSİZM-LENİNİZM

16 HAZİRAN 1977

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST- LENİNİST

TKP/ML (YURTDIŞI)